

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Romae quis luctus ob Constantini mortem, & statuarum bonos ei post
mortem tributus. Cap. LXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

sanctēque coluerit: iure sane etiam hunc honorem solus adeptus est, ut Dei voluntate, quod in eo morte sepultum erat, tamen apud homines regnaret, ut ista scilicet ratione nobis Deus significaret, animorum regnum, hiis qui non prorsus obduruerunt, nunquam consensescere, nunquam emori. Atque hæc quidem isto modo.

Quomodo exercitus decreuerit, ut eius filij Augusti vocarentur.

CAP. LXVIII.

INterea duces selectos quosdam è toto exercitu homines, quorum aliquando erga principem fides & beneuolentia perspecta fuit, ad Cæsares mittunt, qui omnem rem gestam eis nunciarent. Id quod illi cum diligenter fecissent, cumque statim quasi diuiniore quodam afflatu cuncte per omnes oras sparsæ legiones de imperatoris morte audiuisent: eodem animo & consensione statuunt, se perinde atque adhuc sibi magnus imperator Constantinus uiueret, neminem, præter eius filios Romani imperij principem agnituros. Ac non multo post, non iam eos Cæsares solum, verum etiam augustos omnes nūcupari volebant: quæ vox maximæ cuiusdam dignitatis plena, celsissimi imperij propria nota est. Hæcque omnium copiarum quocunque loco essent una eademque consensio, vel ipso temporis momento ad omnium aures peruenerat: cum ipsi sua decreta & sententias vicissim secum per scripta communicarent.

Romæ quis luctus ob Constantini mortem, & statuarum honos ei post mortem tributus.

CAP. LXIX.

VT verò imperatorem vita functum esse senatus populusque Romanus, ac tota imperatoria ciuitas accepisset: cum hac fama nihil sibi grauius aut luctuosius accidere posse existimarent, nullum dolori & lamentationi modum statuebant. Nam balnea clausa & fora, publica item spectacula summotæ, & præterea omnia, quæ per vitæ otium & tranquillitatem facere solebat animus pacatus, & nulla perturbatione impeditus. Nam qui ante omnibus læticiis affluebant, nunc tristi & demisso vultu in publicum procedebant: &

omnes

omnes tamen beatum imperatorem acceptumq; Deo & vere imperio dignum prædicabant. Neque hæc voce tantum & clamoribus significabant, verum etiam re ipsa declarabát: cum eum vita functum pictis tabellis tanquam viuum cole- rent. Nam cum cæli effigiem in tabella propriis coloribus expressissent: depingunt eum super cælestes orbes in æthe- reo coetu requiescentem. Iam liberos eius hii solos rerú do- minos & augustos nuncupabant. Adhibitisque supplicibus vocibus funus imperatoris sui ad ipsos efferre, & in impe- ratoria vrbe deponere cupiebant.

Quomodo funus à Constantio filio Constantinopoli depositum sit. CAP. LXX.

HIC honos ei, à legionibus, homini ab ipso Deo ho- norato delatus est. Sed minor natu filius ad patris fu- nus accedens, idemq; princeps efferendi funeris in vr- bem id deduxit. Præibant turmatim militum cohortes, in- finita hominum turba sequebatur, imperatoris funus hasta- tis & armatis militibus cingebatur. Vt verò ad feruatoris nostri Apostolorum ædem ventum est, funus deponunt. Sic adolescens Constantius Imperator, cum præsentia sua, tum reliquis rebus tanto homine dignis, omnia patri pietatis of- ficia præstabat.

Sacra Synaxis in Apostolorum martyrio ce- lebrata in mortem Constantini. CAP. LXXI.

SED cum is iam cum reliquis militum cohortibus secef- sisset, aderát Dei sacerdotes, circúfusi turba ac vniuerso pietatis studioso populo, à quibus diuinus per preces cultus adhibitus est. Hoc igitur loco, excelfo solio iacens beatus princeps gloriose prædicabatur. Iam populus fre- quens vna cum sacerdotibus, non sine lachrymis, & fane ma- gno cum gemitu, preces pro anima imperatoris Deo funde- bant: in quo & illi gratum atque optatum pio principi offi- cium præstabant, & Deus ipse singularem beneuolentiam erga famulum suum ostédit: quòd post mortem charis eius ac germanis filiis, patris sui successoribus, imperium donaf- set: & quem votis expetiuit locum, vna cum Apostolorum

Q. 93 memo-